

Sygn. akt IX U 1623/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania B. K. /K./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę rodzinną

na skutek odwołania B. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 5 sierpnia 2014 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IXU 1623/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05 sierpnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił B. K. (K.) prawa do renty rodzinnej po zmarłym J. K., gdyż przedłożona umowa alimentacyjna z dnia 30.05.2004r. nie stanowi wiarygodnego środka dowodowego, bo podany w niej numer dowodu osobistego zmarłego męża zobowiązanego do alimentacji, został wydany dopiero w dniu 23.05.2007r.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona domagała się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia podnosząc, iż z uwagi na popełniony błąd w zawartej umowie pomiędzy świadczącym a alimentobiorcą została zawarta druga umowa a ponieważ obie umowy były zachowane w dokumentach, przy składaniu wniosku do ZUS odwołująca popełniła błąd dotyczący właściwej umowy. Odwołując do odwołania dołączyła drugą umowę alimentów z dnia 30.05.2008r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu decyzji wskazując ponadto, iż złożenie, po wydanej decyzji odmownej, kolejnej umowy alimentacyjnej z dnia 30.05.2008r. z poprawnymi danymi nasuwa wniosek o dostosowaniu dokumentacji do zarzutów i wymogów organu rentowego.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Odwołująca B. K., urodzona w dniu (...), w dniu 16.08.2014r. złożyła wniosek o rentę rodzinną po zmarłym, w dniu 08.12.2012r., byłym mężu J. K..

Odwołująca zawarła związek małżeński z J. K. w dniu 09.06.1984r., a wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 10.04.1992r. małżeństwo to zostało rozwiązane przez rozwód.

Odwołująca przedłożyła w toku postępowania przed organem rentowym oraz przed Sądem dwie umowy alimentów zawarte pomiędzy odwołującą a J. K. o tożsamej treści, zgodnie z którą J. K., legitymujący się dowodem nr (...), zobowiązywał się do płacenia na rzecz odwołującej alimentów w wysokości 350,00zł miesięcznie. Umowy alimentów, o których mowa powyżej różniły się datą jej zawarcia, tj. widniały na tychże umowach daty: 30.05.2008r. oraz 30.05.2004r.

Dowód osobisty J. K. o numerze (...) został wydany w dniu 23.05.2007r. i był ważny do dnia 09.01.2012r.

Zmarły J. K. po orzeczonym rozwodzie zamieszkiwał osobno, nigdy faktycznie nie płacił alimentów na rzecz odwołującej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, zeznań ubezpieczonej złożonych na rozprawie w dniu 14.01.2015r., czas nagrania 00:04:09-00:15:14 protokołu elektronicznego.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, logiczny, wystarczający do rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie B. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) prawo do renty rodzinnej przysługuje wdowie jeżeli:

1. w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy, albo
2. wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole - 18 lat życia, lub jeżeli sprawuje pieczę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej.

Natomiast zgodnie z ust.3 małżonka rozwiedziona lub wdowa, która do dnia śmierci nie pozostawała z nim we wspólności małżeńskiej, ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli oprócz spełnienia warunków jw. w dniu śmierci męża miała prawo do alimentów z jego strony ustalone wyrokiem lub ugodą sądową.

Przytoczony przepis ust. 3 jw. częściowo został uznany za niezgodny z art. 67 ust. 1 w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP, wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2014 r. (Dz.U.2014.683) z dniem 26 maja 2014 r. Zgodnie z tym wyrokiem wymieniony wyżej przepis traci moc w zakresie, w jakim uprawnienie małżonki rozwiedziona do uzyskania renty rodzinnej poza spełnieniem przesłanek określonych w art. 70 ust. 1 i 2 tej ustawy oraz wymogu posiadania w dniu śmierci męża prawa do alimentów z jego strony uzależnia od tego, aby alimenty były ustalone wyrokiem lub ugodą sądową.

Zatem obecnie nie ma wątpliwości, iż renta rodzinna przysługuje również wdowie, która nie pozostawała z byłym mężem we wspólności małżeńskiej do dnia jego śmierci, lecz który dobrowolnie do dnia śmierci realizował obowiązek alimentacyjny wobec byłej żony.

Odwołująca w toku niniejszego postępowania powołuje się właśnie na taką okoliczność dobrowolnego realizowania obowiązku alimentacyjnego przez zmarłego J. K. – byłego męża przedkładając na poparcie tych twierdzeń umowy alimentów.

Jednakże Sąd nie dał wiary ubezpieczonej, iż faktycznie taka umowa o alimenty w 2008r. została zawarta z byłym mężem, w sytuacji gdy w toku postępowania przed organem rentowym przedłożona została umowa z datą jej zawarcia w dniu 30.05.2004r., a po zakwestionowaniu jej przez organ rentowy z powodu zamieszczenia w treści umowy nieprawidłowego, nieistniejącego w dniu dacie 30.05.2004r., numeru dowodu osobistego byłego męża, ubezpieczona przedłożyła drugą umowę o tożsamej treści z inną datą, tj. 30.05.2008r. nie wskazując w ocenie Sądu na przekonujące argumenty w zakresie przyczyn istnienia takich samych umów o różnych datach ich zawarcia oraz przyczyn posługiwania się obiema umowami obecnie.

Niewątpliwie istotną okolicznością jest nadto fakt, iż były mąż odwołującej faktycznie nigdy nie zapłacił alimentów na rzecz odwołującej, zarówno przed datami wskazywanymi w umowach jw., jak i po tychże datach.

W tej sytuacji zdaniem Sądu brak jest podstaw do przyznania odwołującej prawa do renty rodzinnej.

Renta rodzinna bowiem jest świadczeniem o charakterze alimentacyjnym, które ma na celu rekompensatę osobom uprawnionym źródła dochodu utraconego wraz ze śmiercią byłego małżonka, co bezspornie nie miało miejsca w niniejszej sprawie, tj. odwołująca nie utraciła wraz ze śmiercią byłego męża żadnego dochodu, gdyż nie otrzymywała od zmarłego alimentów.

Niewątpliwie, co potwierdził Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 12 maja 2014 r. (Dz.U.2014.683) uznając art. 70 ust. 3 częściowo za niezgodny z art. 67 ust. 1 w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP z dniem 26 maja 2014 r., zgodnie z celem świadczenia i sposobem jego uregulowania rentę rodzinną powinna otrzymać osoba, wobec której obowiązek alimentacyjny był dobrowolnie realizowany do momentu śmierci zobowiązanego.

W niniejszej sprawie jednak taka sytuacja nie miała miejsca, jak już Sąd zaznaczył powyżej, gdyż były mąż odwołującej nigdy nie płacił ubezpieczonej alimentów, o czym odwołująca sama przyznała w swych zeznaniach.

W tej sytuacji, gdy ubezpieczona nie spełnia warunku do przyznania jej prawa do renty rodzinnej, o którym mowa powyżej Sąd, na podstawie powołanych przepisów, z mocy art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

SSO Maria Olszowska